

UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMÂNIA
Institutul Național Pentru Pregătirea și Perfecționarea Avocaților

București, Str. Vulturilor nr. 23, sector 3, Tel: + 4021/320.03.08; Fax: + 4021/330.12.97
www.inppa.ro email: office@inppa.ro

Institutul Național pentru Pregătirea și Perfecționarea Avocaților
Examenul de absolvire a Institutului Național pentru Pregătirea și Perfecționarea Avocaților
Sesiunea noiembrie – decembrie 2015

Publicăm motivarea respingerii contestațiilor la baremul de notare pentru proba grilă,
susținută la 07 decembrie 2015

Cu privire la întrebarea nr. 5 (G1), 9 (G2), 5 (G3) și 6 (G4):

Răspunsul corect este cel indicat în barem respectiv varianta B. Textele incidente sunt cele prevăzute de disp. art. 87 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 modif. și rep., și art. 278 alin. (3) din Statutul profesiei de avocat. Varianta A de răspuns nu este corectă întrucât Consiliul Baroului Y, din care face parte avocatul M.R., este competent să ancheteze abaterile disciplinare săvârșite de avocații înscriși în cadrul acestuia potrivit art. 87 alin. (1) din Lege, cu excepția abaterilor săvârșite de decan și de membrii Consiliului UNBR, conform prev. art. 87 alin. (2) din Lege și art. 278 alin. 3 din Statutul profesiei. În aceeași idee, urmează a se observa și dispozițiile art. 65 alin. (1) și (2) din Lege care fac referire la componența Consiliului UNBR (alin.1) iar în alin. (2) la mandatul de membru al Consiliului UNBR, texte ce urmează a fi corelate și cu disp. art. 84 alin. (4) din Statutul profesiei, în care regăsim, în legătură cu conducerea ședințelor Consiliului UNBR, termenul de "consilier".

Cu privire la întrebarea nr. 8 (G1), 7 (G2), 3 (G3) și 8 (G4):

Răspunsul corect este cel indicat în barem respectiv varianta A. Textele incidente sunt prevăzute de dispozițiile art. 31 alin. (1) și art. 32 din Legea nr. 51/1995 modif. și rep., cât și art. 129 alin. (1) și (7) din Statutul profesiei de avocat. Având în vedere prevederile art. 129 alin. (7) din Statutul profesiei de avocat care arată că "în cauzele penale, onorariul de succes nu poate fi practicat decât în legătură cu latura civilă a cauzei", varianta A de răspuns este cea corectă întrucât onorariul de succes stabilit procentual respectiv 3% din suma care se va obține cu titlu de daune morale, are legătură cu latura civilă a cauzei nu și onorariul de succes pentru obținerea unei soluții privind condamnarea inculpatului, care este interzis de către textul indicat.

Cu privire la întrebarea nr. 10 (G1), 8 (G2), 9 (G3) și 9 (G4):

Răspunsul corect este cel indicat în barem respectiv variantele A și B. Textele incidente sunt prevăzute de dispozițiile art. 48 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 modif. și rep., cât și art. 175 alin. (2) și art. 176 alin.(1) lit. b), d) și i) din Statutul profesiei de avocat. Potrivit art. 48 alin. 1 din Lege "este interzis avocatului ca, în mod nemijlocit sau prin persoane interpuse să folosească procedee incompatibile cu demnitatea profesiei în scopul dobândirii clientelei". Totodată, potrivit art. 175 alin. (2) din Statutul profesiei "constituie concurență profesională neloială orice act sau fapt contrar uzanțelor cinstite în activitatea avocațială. Este considerată ca fiind contrară uzanțelor cinstite utilizarea unor mijloace nelegale sau frauduloase pentru a elimina de pe piață ori a afecta poziția avocaților concurenți pe piață." În acest context, dispozițiile art. 176 alin. (1) lit. b) ,d) și i) din Statutul profesiei sunt aplicabile variantelor de răspuns A și B.

Cu privire la întrebarea nr. 11 (G1), 12 (G2), 15 (G3) și 16 (G4):

Răspunsul corect este cel indicat în barem. Art. 46 din Codul civil alin. 1 din Codul civil pentru varianta A de răspuns. Art. 48 teza finală din Codul civil permite confirmarea actului anulabil în timpul minorității, în condițiile art. 1263 și art. 1264 din Codul civil. Art. 1263 alin. 3 teza finală din Codul civil. A se vedea și art. 33 teza finală din Codul de procedură civilă. Persoanele capabile de a contracta nu pot invoca incapacitatea cocontractantului ca temei al nulității relative; potrivit art. 1350 alin. 2 C. civ. răspunderea contractuală exclude răspunderea civilă delictuală; pentru ambele forme de răspundere, contractuală sau delictuală se aplică principiul reparației integrale a prejudiciului, art. 1351 C. civ.

Cu privire la întrebarea nr. 12 (G1), 11 (G2), 13 (G3) și 20 (G4):

Răspunsul corect este cel indicat în barem. Potrivit art. 2025 C. civ. mandantul nu poate refuza plata cheltuielilor făcute de mandatar, ele fiind necesare și utile; trebuie să plătească și dobânzi la sumele avansate, conform dreptului comun în materie, din ziua în care mandatarul le-a avansat, fără punere în întârziere. Potrivit art. 2026, 2027 cheltuielile sunt datorate de mandant chiar dacă operațiunea nu a fost executată, condiția fiind lipsa culpei mandatarului.

Cu privire la întrebarea nr. 13 (G1), 13 (G2), 12 (G3) și 14 (G4):

Răspunsul corect este cel indicat în barem. Art. 966 din Codul civil, art. 968 din Codul civil și art. 981 din Codul civil. Chiar și în ipoteza în care B, C și D ar fi avut aceeași părinți, moștenirea nu se putea împărți în mod egal între B, C, E și F, deoarece E și F, venind la moștenire prin reprezentarea lui D, culegeau împreună o cotă de 1/3 din moștenire, ca și B și C. Prin urmare, răspunsul A este incorect. Răspunsul B este corect - art. 981 alin. 4 din Codul civil. În fine, răspunsul C este corect - art. 981 alin. 3 din Codul civil.

Cu privire la întrebarea nr. 14 (G1), 18 (G2), 18 (G3) și 11 (G4):

Răspunsul corect este cel indicat în barem. Din speță rezultă o disproporție între valoarea apartamentului și suma împrumutată, situație în raport de care această clauză este nulă absolut în raport de art. 1246, art. 1236 și art. 1.237 din Codul civil. Art. 1541 alin. 1 lit. b) din Codul civil nu este aplicabil în speță, penalitatea - apartamentul - neputând fi redusă în acest caz.

Cu privire la întrebarea nr. 15 (G1), 17 (G2), 20 (G3) și 18 (G4):

Răspunsul corect este cel indicat în barem. Art. 322 alin. 4 din Codul civil instituie un termen de prescripție de un an. Termenul de prescripție este unul special, de un an, care începe să curgă de la un moment subiectiv - data la care titularul acțiunii a luat cunoștința de încheierea actului, împrejurare ce poate fi dovedită cu orice mijloc de probă; în nicio situație acțiunea nu poate fi promovată mai târziu de un an de la data încetării regimului matrimonial; dispozițiile sunt imperative.

Cu privire la întrebarea nr. 16 (G1), 20 (G2), 16 (G3) și 19 (G4):

Răspunsul corect este cel indicat în barem. Conform art. 1806 alin. 1 teza finală din Codul civil, varianta A nu este corectă. Variantele B și C sunt corecte - art. 1807 alin. 1 teza I din Codul civil, respectiv art. 1807 alin. 1 teza finală din Codul civil. Din modul în care este redactată speța, rezultă foarte clar că C i-a achitat lui B prețul sublocațiunii în avans în baza contractului de sublocațiune, iar nu în mod voluntar. De asemenea, art. 1807 alin. 1 teza finală din Codul civil nu face nicio distincție după cum plata este făcută în avans conform unei clauze contractuale sau pentru că așa a dorit sublocatarul. Potrivit art. 1806 alin. 1 teza finală NCC, „interdicția de a ceda locațiunea nu o include pe aceea de a încheia o locațiune.”

Cu privire la întrebarea nr. 17 (G1), 16 (G2), 17 (G3) și 13 (G4):

Răspunsul corect este cel indicat în barem. În conformitate cu art. 1372 alin. 3 teza finală din Codul civil, coroborat cu art. 1374 alin.1 din Codul civil, părinții sunt exonerati de răspundere. Cei care răspund în acest caz sunt profesorii/supraveghetorii taberei școlare. Textul legal se refera la supravegherea și controlul cu titlu permanent (ex. pentru perioada de tabără)

Cu privire la întrebarea nr. 18 (G1), 19 (G2), 19 (G3) și 17 (G4):

Răspunsul corect este cel indicat în barem. A se vedea art. 1205 alin. 2 din Codul civil. Alin. (2) instituie o prezumție a lipsei de discernământ pentru situația în care, la momentul contractării, existau și erau cunoscute cauzele generatoare ale punerii sub interdicție; prezumția relativă a punerii sub interdicție operează ca efect al punerii sub interdicție.

Cu privire la întrebarea nr. 19 (G1), 14 (G2), 11 (G3) și 15 (G4):

Răspunsul corect este cel indicat în barem. Scopul urmărit de reclamantă este să iasă din țară cu minorul pentru a putea lucra în Germania, iar nu acela de a obține venituri de la tatăl copilului. Fiind în executarea unei pedepse privative de libertate, tatăl minorului nu dispune oricum de venituri pentru a-și putea executa obligația de întreținere în favoarea fiului minor - art. 527 și art. 528 Cod civil, iar circumstanțele cauzei nu duc obligatoriu la incidența în speță a art. 508 Cod civil, deoarece tatăl minorului se preocupă de minor, fie chiar sporadic, iar acesta a fost condamnat pentru trafic de droguri, nu pentru consum de droguri. Mai mult, acesta nu putea pune în pericol viața, sănătatea sau dezvoltarea copilului, deoarece nu locuia cu acesta, iar între timp a fost oricum condamnat la 20 de ani închisoare. Trebuie observat și art. 507 teza finală din Codul civil.

Cu privire la întrebarea nr. 20 (G1), 15 (G2), 14 (G3) și 12 (G4):

Răspunsul corect este cel indicat în barem. Maria poate cere anularea contractului în baza art. 44 alin. 1 coroborat cu art. 41 alin. 2 din Codul civil, fiind o persoană cu capacitate de exercițiu restrânsă. Întrebarea este corect formulată, fiind irelevant dacă șansele de reușită sunt mai mici sau mai mari în funcție de apărările pe care le poate formula T.S. Răspunsul B nu poate fi reținut, fiind incident art. 1230 din Codul civil, iar răspunsul C nu poate fi reținut fiind incident art. 1214 alin. 2 Cod civil.

Cu privire la întrebarea nr. 21 (G1), 21 (G2), 23 (G3) și 30 (G4):

Contestațiile formulate sunt neîntemeiate pentru următoarele considerente: Introducerea forțată din oficiu a altor persoane în procesul civil este posibilă atât în procedura necontencioasă cât și în procedura contencioasă. Ca regula generală, în cadrul procedurii contencioase instanța va pune în discuția părților necesitatea introducerii în cauză a altor persoane, atunci când raportul juridic dedus judecății o impune. Cu toate acestea, în mod excepțional, și în cadrul procedurii contencioase instanța poate dispune introducerea din oficiu în proces a unor terți în cazurile expres prevăzute de lege, în conformitate cu art.78 alin. (1) C.proc.civ., fără a fi necesar acordul părților. Unul dintre cazurile expres prevăzute de lege îl reprezintă cel reglementat de disp. art. 39 alin. (2) teza I C.proc.civ. Introducerea forțată în cauză din oficiu a altor persoane reprezintă o excepție de la principiul disponibilității și constituie o componentă a rolului activ al judecătorului. Grila se încadrează în tematica examenului de absolvire, sediul materiei fiind intervenția forțată – introducerea forțată în cauză din oficiu a altei persoane. În consecință: Varianta B este singura corectă deoarece situația se încadrează în ipoteza avută în vedere de art. 78 alin. (1) C.proc.civ. raportat la art. 39 alin. (2) teza I C.proc.civ. Varianta A este incorectă întrucât ne aflăm într-o situație de excepție de la principiul disponibilității, expres prevăzută de lege. Varianta C este incorectă deoarece ne aflăm într-o situație de excepție de la regula generală conform căreia în cadrul procedurii contencioase instanța va pune în discuția părților necesitatea introducerii în cauză a altor persoane, atunci când raportul juridic dedus judecății o impune. După cum am arătat, în mod excepțional, și în cadrul procedurii contencioase instanța poate dispune introducerea din oficiu în proces a unor terți în cazurile expres prevăzute de lege, în conformitate cu art.78 alin. (1) C.proc.civ., fără a fi necesar acordul părților, iar unul dintre cazurile expres prevăzute de lege îl constituie cel reglementat de art. 39 alin. (2) teza I C.proc.civ.

Cu privire la întrebarea nr. 22 (G1), 27 (G2), 25 (G3) și 21 (G4):

Contestațiile sunt neîntemeiate, varianta A fiind conformă textului art. 102 C.proc.civ. care reglementează ipoteza în care reclamantul solicită plata parțială a unei creanțe. În această situație, competența este stabilită în raport de valoarea creanței pretinsă de reclamant ca fiind exigibilă, chiar dacă acesta nu o solicită integral prin cererea de chemare în judecată. În consecință, întrucât valoarea

creanței exigibile este de 250.000 lei competența materială de soluționare a cererii aparține tribunalului conform art. 94 alin. (1) pct. 1 lit. k) raportat la art. 95 alin. (1) pct. 1 C.proc.civ.

Cu privire la întrebarea nr. 24 (G1), 22 (G2), 28 (G3) și 25 (G4):

Acțiunea prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare are caracterul unei cereri patrimoniale personale imobiliare, deoarece reclamantul încearcă valorificarea unui drept de creanță, iar obiectul dreptului pretins este un imobil. Prin urmare, pentru determinarea instanței competente din punct de vedere teritorial se va avea în vedere regula înscrisă în art. 107 C.proc.civ. care se aplică tuturor cererilor, cu excepția celor pentru care legiuitorul prevede în alt fel. Pentru determinarea valorii obiectului cererii în funcție de care se stabilește competența materială se va avea în vedere regula specială instituită de art. 101 alin. (1) C.proc.civ. conform căreia în cererile privitoare la executarea unui contract ori a unui alt act juridic pentru stabilirea competenței se va ține seama de valoarea obiectului acestuia, sau după caz, de aceea a părții din obiectul dedus judecății. În consecință, valoarea obiectului cererii fiind egală cu valoarea obiectului promisiunii de vânzare (imobil în valoare de 250.000 lei) competența materială va aparține tribunalului. Pentru aceste motive contestațiile formulate sunt neîntemeiate.

Cu privire la întrebarea nr. 25 (G1), 26 (G2), 30 (G3) și 26 (G4):

Potrivit art. 998 C.proc.civ. cererea de ordonanță președințială se va introduce la instanța competentă să se pronunțe în prima instanță asupra fondului dreptului. În cazul în care există un litigiu pe fond pendent, cererea de ordonanță președințială va avea un caracter incidental și drept urmare instanța competentă va fi instanța sesizată cu judecarea litigiului respectiv, în conformitate cu art. 123 C.proc.civ.. Varianta de răspuns A este corectă, deoarece pe rolul Tribunalului Timiș exista un litigiu de fond pendent și în consecință, această instanță va fi competentă să soluționeze și cererea de ordonanță președințială. Varianta de răspuns c) nu este corectă întrucât în ipoteza suspendării cererea de ordonanță președințială nu ar mai îndeplini condițiile speciale de admisibilitate, respectiv urgența și caracterul vremelnic.

Cu privire la întrebarea nr. 26 (G1), 23 (G2), 21 (G3) și 28 (G4):

Varianta de răspuns corectă este B întrucât în cadrul procedurii falsului partea care folosește înscrisul trebuie să se prezinte personal atât pentru a depune originalul înscrisului cât și pentru a da explicațiile necesare. Practic, ascultarea părților presupune luarea unui interogatoriu, motiv pentru care dacă partea nu este prezentă, instanța va dispune citarea acesteia, instituția termenului în cunoștință nefiind aplicabilă. În consecință: - varianta A nu este corectă întrucât declararea înscrisului ca fals poate fi făcută cel mai târziu la primul termen după ce înscrisul a fost încuviințat ca probă, conform art. 304 alin. (1) C.proc.civ. - varianta C nu este corectă întrucât instituția termenului în cunoștință nu este aplicabilă pentru considerentele mai sus arătate, motiv pentru care în textul grilei nu se regăsește niciuna dintre situațiile reglementate de art. 306 alin. (2) C.proc.civ.

Cu privire la întrebarea nr. 27 (G1), 24 (G2), 29 (G3) și 27 (G4):

În conformitate cu art. 73 alin. (2) și (3) și 72 alin. (2) C.proc.civ. cererea de chemare în garanție poate fi formulată de reclamant, pârât, intervenientul principal și chematul în garanție. Cererea de chemare în garanție nu poate fi promovată de intervenientul voluntar accesoriu care formulează doar apărări în sprijinul părții în interesul căreia a intervenit, motiv pentru care acesta nu va putea cădea în pretenții. În consecință, cererea de chemare în garanție formulată de intervenientul accesoriu va fi inadmisibilă. Varianta C de răspuns nu este corectă întrucât inadmisibilitatea are prioritate față de lipsa de interes, deoarece vizează faptul că dreptul invocat nu poate fi valorificat prin mijlocul procesual ales. În consecință, inadmisibilitatea cererii de chemare în garanție face inutilă analiza interesului intervenientului voluntar accesoriu în formularea cererii de chemare în garanție.

Cu privire la întrebarea nr. 28 (G1), 28 (G2), 26 (G3) și 24 (G4):

Contestațiile sunt neîntemeiate, iar variantele de răspuns corecte sunt A și C prin raportare la art. 934 – 935 C.proc.civ. și art. 388 Cod civil. La cererea soțului nevinovat, instanța poate acorda despăgubiri

numai atunci când divorțul se pronunță din culpa exclusivă a celuilalt soț. Per a contrario nu pot fi acordate despăgubiri atunci când culpa în desfacerea căsătoriei aparține ambilor soți și nici în cazul divorțului pentru separarea în fapt îndelungată. Cerința grilei era în sensul analizei demersurilor legale posibile și nu a celei mai avantajoase variante.

Cu privire la întrebarea nr. 29 (G1), 29 (G2), 27 (G3) și 23 (G4):

Contestațiile sunt neîntemeiate având în vedere art. 503 alin. (2) pct. 2 C.proc.civ. Acest motiv de contestație în anulare se referă la săvârșirea unei erori materiale și nu a unei greșeli de judecată. Critica contestatorului recurent în sensul că instanța de recurs nu a dat eficiență unui contract de depozit încheiat între cele două părți reprezintă o problemă de apreciere a probelor, aspect care nu se încadrează în dispozițiile art. 503 alin. (2) pct.2 C.proc.civ. Varianta A nu este corectă întrucât aspectele învederate nu se circumscriu niciunuia dintre motivele limitativ prevăzute de dispozițiile legale care reglementează contestația în anulare specială.

Cu privire la întrebarea nr. 30 (G1), 25 (G2), 24 (G3) și 29 (G4):

Contestațiile sunt neîntemeiate având în vedere faptul că art.701 alin. (5) C.proc.civ. presupune drept unică condiție pentru continuarea executării silite, după încetarea suspendării, formularea unei cereri în acest sens de către partea interesată. Obligația emiterii unei noi somații este prevăzută de art. 699 alin. (1) și 2 C.proc.civ. în ipoteza formulării unei noi cereri, după perimarea executării.

Cu privire la întrebarea nr. 31 (G1), 33 (G2), 38 (G3) și 34 (G4):

Răspunsul corect este cel inițial, având în vedere dispozițiile art. 6 alin. (5) C.pen.

Cu privire la întrebarea nr. 32 (G1), 36 (G2), 31 (G3) și 40 (G4):

Răspunsul corect este cel inițial, având în vedere dispozițiile art. 43 alin. (2) C.pen.

Cu privire la întrebarea nr. 33 (G1), 40 (G2), 36 (G3) și 37 (G4):

Răspunsul corect este cel inițial, având în vedere dispozițiile art. 129 alin. (2) C.pen.

Cu privire la întrebarea nr. 34 (G1), 32 (G2), 39 (G3) și 35 (G4):

Răspunsul corect este cel inițial, în raport de prevederile art. 118 C.pen.

Cu privire la întrebarea nr. 35 (G1), 35 (G2), 34 (G3) și 33 (G4):

Răspunsul corect este cel inițial, având în vedere dispozițiile art. 159 alin. (1) și (3) C.pen.

Cu privire la întrebarea nr. 36 (G1), 37 (G2), 37 (G3) și 36 (G4):

Răspunsul corect este cel inițial, având în vedere că premeditarea presupune pregătirea comiterii infracțiunii și, totodată, detașarea psihică a făptuitorului, în timp ce intenția repentină este o modalitate a intenției care constă în comiterea faptei în mod neprevăzut (brusc, neașteptat).

Cu privire la întrebarea nr. 37 (G1), 34 (G2), 35 (G3) și 31 (G4):

Răspunsul corect este cel inițial, deoarece moartea persoanei vătămate s-a produs în mod intenționat.

Cu privire la întrebarea nr. 38 (G1), 38 (G2), 40 (G3) și 38 (G4):

Răspunsul corect este cel inițial, deoarece interesul material poate fi realizat și poate fi considerat un motiv josnic.

Cu privire la întrebarea nr. 39 (G1), 31 (G2), 32 (G3) și 39 (G4):

Răspunsul corect este cel inițial, având în vedere că infracțiunea de mărturie mincinoasă este o infracțiune cu autor unic (in persona propria), în cazul căreia este exclus autoratul.

Cu privire la întrebarea nr. 40 (G1), 39 (G2), 33 (G3) și 32 (G4):

Răspunsul corect este cel inițial, având în vedere dispozițiile art. 273 alin. (2) lit. c)

Cu privire la întrebarea nr. 41 (G1), 43 (G2), 47 (G3) și 44 (G4):

Răspunsul corect este cel inițial, având în vedere că potrivit dispozițiilor art.400 alin. (1) teza finala C.p.p. minuta se semnează de membrii completului de judecată.

Cu privire la întrebarea nr. 42 (G1), 48 (G2), 41 (G3) și 41 (G4):

Răspunsul corect este cel inițial, având în vedere că potrivit dispozițiilor art. 21 alin. (3) C.p.p. partea responsabilă civilmente poate fi introdusă în cauză la cererea părții îndreptățite potrivit legii civile și poate interveni în procesul penal până la terminarea cercetării judecătorești la prima instanță de judecată.

Cu privire la întrebarea nr. 44 (G1), 46 (G2), 44 (G3) și 48 (G4):

Răspunsul corect este cel inițial, având în vedere că potrivit dispozițiilor art. 414 alin. (2) C.p.p. asupra renunțării la apel cu privire la latura civilă a cauzei, partea civilă B.C. nu mai poate reveni;

Cu privire la întrebarea nr. 45 (G1), 41 (G2), 50 (G3) și 46 (G4):

Răspunsul corect este cel inițial, având în vedere că potrivit dispozițiilor art. 209 alin. (5) C.p.p. raportat la calitatea de suspect deținută de A.B. față de acesta se poate dispune doar măsura preventivă a reținerii.

Cu privire la întrebarea nr. 46 (G1), 49 (G2), 42 (G3) și 50 (G4):

Răspunsul corect este cel inițial, având în vedere că potrivit dispozițiilor art. 20 alin. (5) lit. b C.p.p. după constituirea ca parte civilă, A.B. poate mări întinderea daunelor materiale solicitate prin cererea de constituirea ca parte civilă, până la terminarea cercetării judecătorești.

Cu privire la întrebarea nr. 47 (G1), 47 (G2), 45 (G3) și 45 (G4):

Răspunsul corect este cel inițial, având în vedere că potrivit dispozițiilor art.341 alin. (6) lit. a și c din C.p.p. în soluționarea plângerii formulate de A.B. împotriva soluției de clasare a cauzei, la judecătorul de cameră preliminară, acesta din urmă poate respinge plângerea ca nefondată sau poate admite plângerea, și schimba temeiul de drept al soluției de clasare atacate dacă prin aceasta nu se creează o situație mai grea pentru A.B.

Pentru Comisia Națională de Examen

Av. dr. Traian BRICIU